

GERGELY ÁGNES

Okigbo megfordítja a nsukkai arcvonalat

1

*Hullámtarajt zúz kövekre a forrás.
Valahány elmegy itt, kapaszkodik.
„Hová lesz”, „honnét”, „mi lenne, ha egyszer” –
embert veszít, ki látomást veszít.*

*Tükrök villognak testünk körül sebzett-
ábitatosan. Hét távoli szél, vagy
négy lovas körbejár a hegyen. Vagy csak
a világvégi, egyszeri méhkas,*

*körülforog a mély szibilla-kamra,
odalenn, ahol éjszaka úgyis
álmodunk, Isten legszebb töredéke,
pálmakertről. Szól a De profundis.*

*De vályogházba belép-e az angyal?
Jegenyék közt eltéved a bozót.
Az úton részeg mind, és egy se szomjas.
Ó, még egy könnyvet! Mallarmét! A szót!*

*S a tenger messze. Ó, jaj, Palinurus!
Veled hullt palló, kormány, evező.
A sár megköt majd. Látni érdemes volt.
Téged nem roncsol el csak az idő.*

2

*Téged nem roncsol el csak az idő.
A sár megköt majd. Látni érdemes volt.
Veled hullt palló, kormány, evező.
S a tenger messze. Ó, jaj, Palinurus!*

*Ó, még egy könyvet! Mallarmét! A szót!
Az úton részeg mind, és egy se szomjas.
Jegenyék közt eltéved a bozót.
De vályogházba belép-e az angyal?*

*Pálmakertről szól a De profundis,
álmodunk, Isten legszebb töredéke,
odalenn, ahol éjszaka úgylis
körülforog a mély szibilla-kamra,*

*a világvégi, egyszeri méhkas,
négy lovas körbejár a hegyen, vagy csak
ábitatosan hét távoli szél, vagy
tükrök villognak testünk körül. Sebzett*

*embert veszít, ki látomást veszít.
„Hová lesz”, „honnét”, „mi lenne, ha egyszer” –
valahány elmegy itt, kapaszkodik.
Hullámtarajt zúz kövekre a forrás.*

3

*Téged nem roncsol el csak az idő.
Belép az angyal. Álmodj, Isten legszebb
töredéke. Szól a De profundis.
Látomást veszajt, aki embert sebzett.
S mert embert sebzett, látomást veszít.*

Christopher Okigbo (1932–1967) nigériai költő, műfordító, könyvtáros, zenész, görög-latin szakos tanár. Elest a biafrai háborúban, a nsukkai egyetem védelmében.